

Mensen, mensen

Leo van Stijn

arr.: Tom Overtoom

$\text{♩} = 140$ Em Bm⁷ Em Em Bm⁷ C E

1. Men - sen, men - sen wat een le - ven van te
2. Toch moest hij zijn le - ven la - ten, voor de
3. In zijn vre - de liet hij de - len, door te

9 Bm⁷ E Bm⁷ C Em

leur - stelling en smart. — Ja - ren lang niet zo - maare - ven, door be -
men - se - lij - ke zaak. — Zonder wan - hoop, zon - der dra - len, nam hij
ster - ven aan het kruis, — en zo no - dig - de hij ve - len, rust te

17

Bm⁷ E C[△] D

voegd ge-zag ge-tart en dan toch nog blij-ven wen-
 op zich de-ze taak. En de Va-der liet ons we-
 vin-den in zijn huis. Om te ko-men met je da-

24

G⁷ D Bm⁷

sen, met een on-be-grensd ge-duld: 'Va-der toe, ver-
 ten, dat wie een-maal le-ven wil, eerst de dood moet
 den, zelfs het al-ler-kleinst' ge-baar, dat te bre-ken

30

Em C Bm⁷ Em

geef die men-sen; wie niet weet treft ook geen schuld.
 dur-ven eten, met zijn wreed-heid, kou-de en kil.
 en te de-len en te ge-ven aan el-kaar.

Mensen mensen

Leo van Stijn

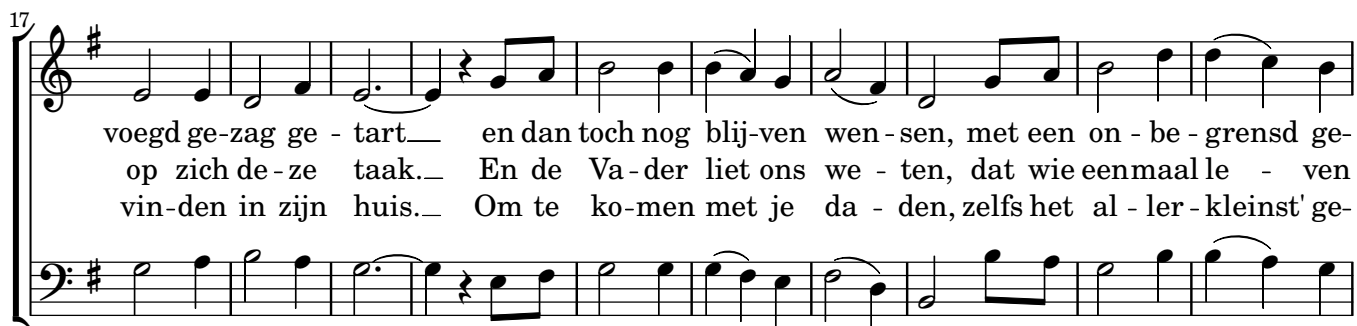
$\text{♩} = 140$

1. Men - sen, men - sen wat een le - ven van te
2. Toch moest hij zijn le - ven la - ten, voor de
3. In zijn vre - de liet hij de - len, door te

9

leur - stel - ling en smart. — Ja - ren - lang niet zo - maar e - ven, door be -
men - se - lij - ke zaak. — Zon - der wan - hoop, zon - der dra - len, nam hij
ster - ven aan het kruis, — en zo no - dig - de hij ve - len, rust te

17



voegd ge - zag ge - tart. — en dan toch nog blij - ven wen - sen, met een on - be - grensd ge -
op zich de - ze taak. — En de Va - der liet ons we - ten, dat wie eenmaal le - ven
vin - den in zijn huis. — Om te ko - men met je da - den, zelfs het al - ler - kleinst' ge -

27



duld: — 'Va - der toe, ver - geef die men - sen; wie niet weet treft ook geen schuld.' —
wil, — eerst de dood moet dur - ven eten, met zijn wreedheid, kou - de en kil. —
baar, — dat te bre - ken en te de - len en te ge - ven aan el - kaar. —